7de JAARGANG. CURACAO DEN 12n JULI 1890. N° 341

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

BRIEVEN OVER DE TOEKOMST.

———o———

In de *Pall Mall Gazette* verschenen op het einde van het vorige jaar een reeks van Brieven uit Rome. De heer Stead, hoofdredacteur van dat blad heeft nu onlangs die brieven gezamenlijk in 't licht gegeven en ze onder den titel van: *De Paus en de nieuwe tyd* de wereld ingezonden. Hoewel de heer Stead wat zijn godsdienst betreft protestant is en een radikaal in de politiek geeft hij toch. waar hij in dat Brievenboek over Paus en Kerk spreekt, zulke treffende bewijzen van zijn dieper inzicht en hoogeren, ruimeren blik in godsdienstzaken. als men maar zelden bij tegenstanders van het katholicisme ontmoet. Voorzeker is er op menig punt, dat hij behandelt en met name op zijn oordeel over de tijdelijke macht des Pausen heel wat af te dingen, maar Steads meeningen over de maatschappelijke roeping van den Paus dragen het stempel van een zeldzame onpartijdigheid en een diepe kennis der behoeften van de maatschappij.

Daar is van dat boek geen korten inhoud te geven. Het is een reeks van opmerkingen en losse beschouwingen. Men vindt er naast zeer juiste en doorgaans nieuwe, niet zelden vrij paradoxale stellingen is. Zoo merkt hij bijv. op dat drie feiten der nieuwen tijd reeds teekenen: langzamerhand wordt het angelsaksische ras de toongever der wereld: de maatschappij wordt herbouwd op socialistischen grondslag; gelijkheid in alle opzichten voor de vrouw wordt wet in de toekomst.

Daar zou op deze punten nog wel een en ander af te dingen zijn. Voorzeker lijdt het geen twijfel, dat het engelsaksische ras in de Vereenigde Staten en in Australië zich zeer sterk uitbreidt. De cijfers die Stead hier opgeeft zijn een doorslaand bewijs. Indien de vermeerdering van het volk, dat engelsch spreekt in dezelfde evenredigheid toeneemt, als dit tot heden het geval was, dan zouden er in 1990 meer menschen zijn die de engelsche taal spreken, dan alle volken der andere talen te zamen. Zelfs zouden volgens de berekeningen van Gladstone de Vereenigde Staten in het jaar 2000 vijfhonderd millioen inwoners tellen. Daarbij berekent een geleerde Amerikaan, dat de bevolking der Britsche koloniën dan het cijfer van 176.000.000, zou bereiken. Zoo zou in de veronderstelling van een toename gelijk aan die der jaren 1870 tot 1880 het geheel engelsaksische ras in het jaar 1980 niet minder dan 1,343,000.000 zielen tellen.

Men kan al die berekeningen voor juist houden; men kan hier zelfs, en niet ten onrechte, de verblijdende verspreiding van het katholicisme onder het engelsaksische ras bijbrengen, wijl deze voor de christelijke beschaving van den hoogsten invloed is, — maar men gaat te ver als men hieruit alleen wil besluiten, dat de engelsaksers voortaan den weg zullen afbakenen, die de geheele wereld volgen moet. Waar het de beschaving betreft geldt niet het getal alleen. Ware dit zoo, dan moesten de chineezen de toongevers der wereld zijn, wat zij zijn ontegensprekelijk het talrijkst. In den ouden tijd hield het kleine Griekenland, dat tusschen ontzaglijke volksmassa's ingesloten lag, de fakkel der beschaving. En in onzen tijd oefenen de germaansche en latijnsche rassen daarop nog een invloed uit, die niet licht gekeerd zal worden. De vaderlandsliefde deed den heer Stead de zaken overdrijven evenals hij zich door zijn verbeelding laat meesleepen, waar hij den Paus den raad geeft, om de oude wereld te verlaten en zijn zetel te gaan vestigen aan den oevers van den Theems of van den Potomac.

Treffend juist ziet de heer Stead in zijn beschouwingen over het maatschappelijk vraagstuk. De hoofdstukken, die hij in zijn Brievenboek aan dat punt wijdt zijn zeer belangrijk. Van een gezonde wereldmaatschappij moet het middenpunt de Kerk zijn, maar geen verscheurde, neen, een algemeene Kerk. Dit schoone woord van Longfellow maakt hij tot het zijne: Een kerk, die niet zoo subliem is als de liefde Gods zelve en niet zóó ruim, dat zij alle behoeften van den mensch omvat, kan geen algemeene kerk zijn. En, voegt hij er bij, indien de Kerk een wezenlijke behoefte van den mensch verwaarloost, dan verzamelt zij niet maar verdeelt en draagt daarvan de verantwoording. Volgens Stead moet het christendom nu doen, wat het bij zijn eerste verschijnen gedaan heeft: de wereld heroveren door haar te herscheppen. Daarom verdienen de moedige en wijze pogingen van Leo XIII tot verbetering op maatschappelijk gebied allen lof en blijkt daaruit welk een ontzaglijke arbeid het Pausdom nier te vervullen heeft. „Naarmate de wereld, zegt hij, meer en meer onder de macht geraakt van stoom en electriciteit en niet veel meer wordt dan een werkplaats voor de wereldmaatschappij, doet de noodzakelijkheid van een gemeenschappelijk middenpunt zich ook meer en meer gevoelen. 't Is mogelijk dat de Paus in een of andere zaak niet berekend is in dat middenpunt zijn zetel op te slaan, maar genoeg, dat hij er naar streeft om het te bezetten en geen sterveling zal dit met beteren kans van slagen doen dan hij." De heer Stead besluit zijn beschouwingen over de sociale quaestie met het uitspreken van zijn meening, dat de toekomst der maatschappij dengene in handen zal vallen, die de teugels der sociale beweging zal weten te grijpen en hij gelooft dat het Pausdom alleen daartoe in staat is.

Aan deze lofrede op de katholieke Kerk en den Paus, uit den mond van een tegenstander als de heer Stead, iets toevoegen, zou haar verzwakken zijn.

Jules Verne.

Amiens is een tamelijk onbeduidende stad van Frankrijk. Er hangt voortdurend een natte mitte mist over de oude middeleeuwsche huizen en gebouwen; leven en vertier is er weinig. Als ge de hoofdkerk en den ouden somberen klokkentoren hebt gezien, is er geen reden meer, om een oogenblik langer in de stad te vertoeven. Toch heeft een der geestigste Fransche schrijvers, een man vol phantasie, daar zijn woonplaats gevestigd. Wij bedoelen Jules Verne. Een Engelschman, die een en ander van zijn bezoek aan den grooten schrijver mededeelt, hoorde Verne over Amiens zeggen, dat hij de stad lief had, om haar stille straten. Bovendien is hij er graag, omdat hij gedwongen is een zittend leven te leiden en daar bij zijn familie woont. Jules Verne is, ofschoon reeds grijs, schijnbaar krachtig en gezond, hij is werkelijk vol energie en leven. Het verwekt intusschen eenige verwondering, als men dien man van een zwakke gezondheid hoort spreken.

Toen onze Engelschman zijn verwondering hierover te kennen gaf, antwoordde Verne:

„Ja zeker heb ik een zwakke gezondheid. Gij zult er van gehoord hebben, wat mij vóór vier jaren overkomen is. Een mijner neven, hier naar Amiens gekomen, om mij een vriendschappelijk bezoek te brengen, werd op eens in mijn tegenwoordigheid krankzinnig en loste twee revolverschoten op mij. De arme jongen, van wien ik zeer veel hield, wordt thans te Bedlam verpleegd. Een van beide kogels verwondde mij het been. Deze wond is nooit genezen en sedert kan ik geen groote wandelingen meer doen en mag ik volstrekt niet reizen."

Men begrijpt, dat dit inderdaad een vreeselijke versterving is voor den beroemden reiziger, die vooral treurt, omdat zijn plan, dat hij als een levenstaak beschouwde, daardoor eenigzins gestoord wordt. „Ik heb het plan", zeide Verne, „om de heele oppervlakte der aarde te beschrijven d. w. z. de aarde in mijn geschiedenis af te schilderen. Vroeger bezocht ik de plaatsen, welke ik wilde bespreken. Ik had een yacht en reisde in alle richtingen de wereld rond. Maar nu moet ik mij bepalen tot mijn reisherinneringen of schrijven over hetgeen ik heb gelezen.

„In mijn laatst verschenen werk Voyage á reculons" heb ik een reis door Noord-Amerika en Aljaska en over de Behring-Staat beschreven. Als het mogelijk was geweest, zou ik eerst de reis hebben gemaakt, vóórdat ik een regel van dat boek had uitgegeven. 't Kon echter niet en ik moest mijn voorstelling maken, nadat ik anderen had gelezen. Natuurlijk heb ik over dien tocht, welken mijn helden maken, veel gelezen; zelfs zooveel, dat ik den weg zoo goed ken, als de straten hier in mijn stad."

Op de vraag van den Engelschman of het laatste werk niet Sad Dessus Dessous was getiteld, zeide Jules Verne: „Ja, dat is te zeggen, zoo heet het laatste boekje. dat van mijn hand in 't licht is gekomen. Dit is een van mijn beste. De geschiedenis loopt over een paar Amerikanen, die de as van de aarde pogen te verplaatsen terwille van den handel. Ik laat hier dezelfde mannen, die in de Reis naar de Maan voorkomen, optreden. Ik kan u het lezen ervan aanbevelen."

„Bewondert gij de Amerikanen?" vroeg de Engelschman.

„O zeker, bewonder ik hen. Ik geloof, dat zij uitstekende lieden zijn en ik betreur het werkelijk, dat ik geen hoop meer heb ooit weer in hun land te kunnen komen. Vroeger heb ik er eens over gedacht, om daar in verschillende steden lezingen te gaan houden, maar men heeft 't mij afgeraden. Ik zou geen succès hebben gehad, omdat ik geen woord Engelsch ken."

Verder ondervraagd over het aantal zijner werken, vertelde Verne, dat hij thans zijn vier en zeventigste novelle onder handen heeft. Hij hoopt er nog vier en zeventig te schrijven, alvorens de pen neer te leggen. "Ik schrijf elk jaar twee novellen en deed dit reeds zeven-endertig jaar achtereen. Ik schrijf elken morgen, zonder ooit over te slaan, een zeker aantal bladzijden en zoodoende voltooi ik elk jaar op een gemakkelijke manier mijn taak. Ik ben zeer streng voor mij zelf en corrigeer voortdurend, somtijds schrijf ik mijn copie zes, zeven maal over, alvorens ik die naar den drukker zend en dan vind ik toch nog veel te verbeteren, als ik de proef thuis krijg. Ik houd niet van snel afmaken en ik geloof zelfs niet dat werk, wat zoo erg vlug is gemaakt waarde kan hebben.

"Curieus is 't, dat ik zelf, direct nadat ik een boek heb geschreven, de geschiedenis geheel uit mijn geheugen verlies, zoodat ik niet kan zeggen, met welk mijner geesteskinderen ik 't meest opheb. 't Zal u misschien vreemd toeschijnen, maar ik herinner mij zoo weinig van mijn eigen werken, dat ik soms met genoegen een paar uur in mijn eigen boeken zit te lezen.

Jules Verne sprak den Engelschman, dien hij zijn werkkamer liet zien en ook bij zijn echtgenoote introduceerde, over een jonge Amerikaansche dame, welke hem kortelings bezocht had. Deze dame is lid der redactie van de "New-York World" en doet voor haar blad een reis om de wereld. Zij wil in minder dan tachtig dagen de wereld omreizen." Verne beweert intusschen, dat dit haar niet kan gelukken, zoolang de groote spoorweg door Siberië niet gereed is.

Jules Verne woont in een rijk gemeubeld huis en heeft zijn werkkamer of bureau op de eerste verdieping. Mevrouw Verne, een zeer beminnelijke dame, ondervraagd of haar man veel teleurstelling had ondervonden, verklaarde, dat reeds zijn eerste werk "vijf weken in een luchtballon" succès had gehad en dat sedert de oplaag zijner geschriften steeds kon worden vergroot. Wel heeft hij aan zijn eerste boekwerken weinig verdiend, maar daarvoor is een bepaalde reden. Hij wist niet, wat hij mocht vorderen van zijn uitgever.

In de werkkamer, een klein onregelmatig vertrek, was niet veel te zien: een flink uitzicht door het venster op de hoofdkerk, op den schoorsteen twee beeldjes van Molière en Shakespeare en daarboven een aquarel van zijn yacht in de golf van Napels. Anders was er niet, hetzij de onzichtbare genius van den ervaren schrijver. "Kijk eens naar de kopie hoeveel doorhalingen ik maak;" sprak Verne tot den Engelschman, "ziet ge wel, dat ik twee derde van mijn eerste schrift doorhaal. Er blijft altijd veel aan te doen, als het geschreven is en in

proef terugkomt. Hier op deze kamer zit ik alle dagen te arbeiden. Als ik mijn taak af heb, ga ik ontbijten. Des middags wandel ik naar de sociëteit en alle avonden ga ik met mijn vrouw uit."

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

PUBLICATIE,

waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van 2 Juni 1890 N° 36, houdende inrichting van een bijzonderen dienst van den industrieelen eigendom en een centrale bewaarplaats, bedoeld bij art. 12 der internationale overeenkomst tot bescherming van den industrieelen eigendom van 20 Maart 1883.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van 's Konings wege den lastontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Afschrift
2 Juni 1890.
No. 36.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Ministers van Justitie, van Koloniën, van Waterstaat, Handel en Nijverheid en van Buitenlandsche Zaken, dd. 29 April 1890, 2e. afdeeling A. N° 148 9 Mei 1890 Letter A 2 N°. 23; 16 Mei 1890 N° 197, afdeeling Handel en Nijverheid; 29 Mei 1890, 2 afdeeling, N° 4814;

Gezien art. 12 der internationale overeenkomst tot bescherming van den industrieelen eigendom, den 20sten Maart 1883, tusschen verschillende Staten, waaronder *Nederland*, te *Parijs* gesloten, en goedgekeurd, voor zooveel betreft de daarin voorkomende bepalingen welke wettelijke rechten betreffen, bij de wet van den 23sten April 1884 (Staatsblad N°. 53).

Gelet op de nadere toetreding door Nederland tot voormelde overeenkomst voor wat betreft *Nederlandsch-Indië* en de koloniën *Suriname* en *Curaçao*;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1.

De afdeeling van het Departement van Justitie in *Nederland*, waaraan is opgedragen de inschrijving van handels- en fabrieksmerken, overeenkomstig art. 5 der wet van den 25sten Mei 1880 (Staatsblad N° 85), gewijzigd bij de wet van 22 Juli 1885 (Staatsblad N°. 140) wordt belast met den bijzonderen dienst van den industrieelen eigendom, bedoeld bij artikel 12 der vermelde overeenkomst, ook voor *Nederlandsch-Indie*, *Suriname* en *Curaçao*.

Art. 2.

Voormelde afdeeling wordt tevens aangewezen als centrale bewaarplaats, ten einde openbare mededeeling te doen van de fabrieks-of handelsmerken als bedoeld wordt bij artikel 12 der voormelde overeenkomst.

Als hulpbewaarplaatsen worden aangewezen en met vermelde openbare mededeeling belast, voor zooveel *Nederlandsch-Indië* betreft, de afdeeling aan het Departement van Justitie aldaar, waaraan overkomstig art. 5 van Ons besluit van 6 April 1885, N°. 13 (Staatcblad voor Nederlandsch Indië N°. 109) gewijzigd bij Ons besluit van 10 Juli 1888 N°. 31 (Staatsblad voor Nederlandsch-Indië N°. 154), de inschrijving van handels en fabrieksmerken is opgedragen; en voor zooveel betreft *Suriname* en *Curaçao*, de Parketten van de Procureurs Generaal bij de Hoven van Justitie aldaar, elk voor wat aangaat de kolonie waarin het Hof gelegen is aan welke parketten ingevolge Onze besluiten van 3 Februari 1890 Nos. 26 en 27 (Gouvernementsblad van Suriname N°. 7 en Publicatie-blad van Curaçao N° 2) gelijke inschrijving is opgedragen.

Art. 3.

Ons besluit van 9 October 1888 (Staatsblad N°. 153) wordt ingetrokken.

Onze voormelde Ministers en de Staatblad en de Staatscourant, in het Staatsblad voor Nederlandsch Indië in het Gouvernements-blad van Suriname en in het Publicatie-blad van Curaçao zal worden geplaatst.

Het Loo, den 2 Juni 1890.
(get.) WILLEM.

De Minister van Justitie,
(get.) RUIJS VAN BEERENBROEK.

De Minister van Koloniën,
(get,) MACKAY.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,
(get.) HAVELAAR.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
(get.) HARTSEN.

Accordeert met het Origineel,
De Secretaris Generaal bij het Departement van Koloniën,
(get.) H. VAN DER WIJCK.

De Secretaris Generaal bij het Departement van Koloniën,
(get.) H. VAN DER WIJCK.

Heeft de opening daarvan in het Publicatie-Blad bevolen.

Gedaan te Willemstad den 5 Juli 1890.
BARGE.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

Uitgegeven den 9n. Juli 1890.
De Gouvernements Secretaris.
HELLMUND.

Bij gouvernements-beschikking dd. 5 dezer N°. 459, is aan den brigadier der Marechaussées A. Frerichs, thans met verlof in Nederland, op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Bij gouvernements-beschikking dd. 5 dezer N°. 460, is de maréchaussée der 1e klasse C. W. Jonkhout, tot maréchaussée der 2e. klasse teruggesteld.

Ten parkette van den Procureur-generaal ligt ter beschikking van den daarop rechthebbende een *levensverzekering* POLIS (*life assurance policy*) alhier op straat gevonden.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk, voorkomende in ons nummer van verleden Zaterdag, ontvingen wij een schrijven van de Aruba phosphaatmaatschappij, waarin wordt aangetoond, dat de inlichtingen onzen geachten Inzender verstrekt over het gehalte der nieuw ontdekte lagen al te rooskleurig zijn.

Op de plaats, schrijft de Maatschappij, waar men volgens het oordeel van deskundigen phosphaatlagen moest aantreffen, bestaat er nu groote waarschijnlijkheid dat de stof op eene diepte van ongeveer 10 meter aanwezig is. De kwaliteit is gelijk aan de phosphaten van Cerro Culebra, (Colorado? *Red.*) dat is ongeveer 75 percent; de uitgraving zal zoo als de inzender opgeeft, met groote moeite gepaard gaan; omtrent de uitgebreidheid van deze laag, die ongeveer 3 meter dik is heeft men nog geen gegevens. Van de monsters, welke tot nu toe uit die laag geanalyseerd werden, bevatte geen enkel meer dan 79 %. Van dit cijfer tot 96 % is er een zeer groot verschil. Het gemiddelde der analyzen, medio Juni gedaan, is ± 75 % als hiervoren opgegeven.

Met de mededeeling van den werkelijken stand der zaak aan uwe lezers, zult U verplichten

Uwe DW. Dienaren

Aruba Phosphaat Maatschappij
J. A. JESURUN.

De begrooting voor 1891 in Donderdag avond aangenomen.

Ll. Woensdag vierden de parochiën van Pietermaai, Sta. Rosa en Westpunt het plechtig aannemingsfeest. In de respectieve kerken naderden 70, 127 en 45 jongens en meisjes tot de H. Tafel. Onder de talrijke bezoeken, die van deze treffende plechtigheid getuigen wenschen te zijn, heerschte een godvruchtige stemming die door niets werd verstoord. Vooral in de beide buitendistrikten, waar familie en vrienden van elders den feestdag plegen door te brengen, was het rustiger dan andere jaren en werd de goede orde niet verbroken.

NEDERLAND.

Het *Dbl. v. Z.-H.* deelt mede dat het 50 jaar geleden is, dat onze gezant bij het engelsche Hof, graaf Van Bijlandt, zijn eerste schrede op den weg der diplomatieke zette.

Den 28n Juni 1818 te Brussel geboren, werd graaf Van Bijlandt den 11n Juni 1840 geplaatst als surnumerair aan het departement van Buitenlandsche Zaken. Na als vrijwilliger bij het eerste bataljon jagers zijn militairen dienstplicht vervuld te hebben, werd hij in 1841 bevorderd tot adjunct-commies.

In 1842 volgde de benoeming tot secretaris bij ons gezantschap te Petersburg, in 1852 die tot raad van legatie.

In 1855 werd de heer Van Bijlandt aangesteld tot onzen minister-resident te Stockholm, in 1862 te Constantinopel, in 1866 te Berlijn, in 1870 te Londen.

In 1862 was de heer Van Bijlandt tot kamerheer in buitengewonen dienst van Z. M. den Koning benoemd, terwijl hij achtereenvolgens tot de waardigheid van riddergrootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, van de Eikenkroon en van ridder 1e klasse van den Gouden Leeuw van Nassau verheven werd.

— De verkiezing van leden der Eerste Kamer, tengevolge van de periodieke aftreding van één derde gedeelte der leden, zal op Dinsdag 8 Juli geschieden.

— De correspondent der *N. R. Ct.* te Londen meldt, dat de onderhandeling tusschen de Britsche en Nederlandsche regeering over de grens regeling in Oosterlijk Borneo thans te Londen hervat wordt op den grondslag van eene scheidsrechterlijke uitspraak. De bij deze zaak belanghebbende Sultan van Balangan neemt, als vazal der Indische regeering, daarmede genoegen.

BUITENLAND.

Rome.— De *Europe*, een diplomatiek orgaan, bevestigt dat Engeland voornemens is zijn diplomatieke betrekkingen met den H. Stoel officieel te herstellen, door het accrediteeren van een ambassadeur. Het blad zegt dat Engeland daarbij vooral op het oog heeft, zijn betrekkingen met den H. Stoel te gebruiken tot uitbreiding van zijn invloed in Afrika. Hoe dit zij, in elk geval kan Crispi er uit leeren, dat de machtigste mogendheden van Europa de vriendschap des Pausen niet versmaden; ook de Duitsche keizer heeft immers nog onlangs voor zijn plannen de medewerking des Pausen ingeroepen.

Duitschland.— Richter heeft uitgerekend dat het Duitsche leger in 1890, op voet van vrede: 1,032,000 en voet van oorlog 6,566,000 man sterk zijn. De oorlogsbegrooting zal dan het bagatel van 970,000,000 mark bedragen.

— Voor het gedenkteeken voor Bismarck is nu 183,271 mark bijeengebracht, onder andere werd 1000 mark gegeven door den Koning van Wurtemberg, 500 door den hertog van Saksen-Altenburg en 10,000 door Krupp.

— Het ontslag van hooggeplaatst persoon trekt thans weder bijzonder de aandacht namelijk dat van den opperhofmaarschalk Liebenau. Eenigen fluisteren, dat Liebenau betrapt was op geheime verstandhouding met den gevallen kanselier, wien hij omtrent alles wat ten hove geschiedde op de hoogte hield. De Keizer in woede ontstoken, zou hem hebben toegevoegd: "ik jaag u weg wegens samenspanning met zijn vijand. Hoe dit zij, zeker is het, dat op last van den Keizer voortaan geen telegrammen aan buitenlandsche bladen verzonden mogen worden, zoo zij betrekking hebben op zijne oneenigheid met den gewezen kanselier.

— In den duitschen Rijksdag werd gisteren de Regeering door Richter geïnterpelleerd betreffende het passtelsel op de grens van Elzas-Lotharingen en Frankrijk. Hij achtte dien maatregel hinderlijk niet slechts voor de gemeenschap van familieleden, maar vooral voor den handel. En hierbij dacht hij niet aan Frankrijks, maar vooral aan Duitschlands belang.

De rijkskanselier Von Caprivi verklaarde het behoud van het passtelsel voorals nog onontbeerlijk uit een politiek oogpunt. De pasdwang, zeide hij, werkt goed. Niet alleen worden daardoor fransche officieren geweerd, die het terrein, dat eenmaal in oorlogstijd een slagveld kan worden, tot een jachtterrein gebruikten, maar eerst in het vervolg kunnen de goede gevolgen van den maatregel gezien worden. Reeds wordt veel goed gemaakt, maar of de Regeering in dit opzicht nog verder kan gaan, zal afhangen van de houding van hen, die bij den maatregel in de eerste plaats belang hebben. Aan het einde zijner herhaaldelijk toegejuichte rede verzocht Caprivi beleefd, in het vervolg interpellaties, welke de buitenlandsche politiek raken, niet in te dienen dan na vertrouwelijke mededeeling en overleg; voor geen staat zijn de buitenlandsche verhoudingen van penibeler aard dan voor Duitschland.

Ook deze interpellatie heeft één zijde, naar de overzijde der grenzen gekeerd. "Ik heb er naar gestreefd", zoo sprak Caprivi, niets te zeggen wat den Staat aan onze grenzen op eenigerlei wijze onaangenaam zou kunnen wezen; in den laatsten tijd hebben wij menig heugelijk teeken waargenomen van een verbetering in de wederzijdsche verhouding. (Hoort! Hoort!), en het zou mij zeer leed doen, indien wij in dit opzicht weder achteruit zouden gaan."

Na Caprivi spraken nog vier Elzassers (Herber, Höffel, Dellès en Hickel), die allen zich op dezelfde wijze over den pasdwang beklaagden, terwijl de laatste, de elzasser sociaal-democraat Hickel, groote vroolijkheid wekte, toen hij op klagenden toon zeide, dat zulke dingen het volk ontevreden maken en.... in de armen der sociaal-democratie drijven.

Windhorst zeide dat Richters interpellatie misschien beter achterwege had kunnen blijven, maar dat der Regeering wel in overweging gegeven mocht worden, de intrekking der bedoelde pasmaatregelen, die natuurlijk niet met een pennestreek afgeschaft kunnen worden, toch van lieverlede voor te bereiden. De laatste spreker was de oud-minister van Puttkamer, die in naam der conservatieven zei, dat elke vermakkelijking van het verkeer met vreugde zou worden begroet, in de hoop dat de band tusschen Elzas-Lotharingen en Duitschland steeds inniger en vaster zou worden.

— De kroonprins van Italië is den 10n Juni te Potsdam aangekomen. Hij werd ontvangen door den Keizer, alle prinsen en de burgelijke en de militaire overheden. Nadat de prins de eerewacht had geïnspecteerd, reden de vorstelijke personen naar het *Stadtschloss* en vervolgens naar het *Neue Palast*, waar zij bij de Keizerin ontbeten. Daarna hebben zij zich naar de Bornstedfeld begeven, om er de cavalerie in revue te passeeren.

— De in den boezem der Duitsche vrijzinnige partij heerschende oneenigheid is bijgelegd. Den *11 Juni* hielden de vrijzinnige leden van den Rijksdag te Berlijn eene vergadering in een gesloten local. Na een debat van van twee uren is eene voorloopige verzoening tusschen de twee groepen tot stand gekomen. Afwisselend zal het voorzitterschap in de leidende partij comité door ver-

tegenwoordigers der twee groepen worden waargenomen, en reeds aanstonds zal Eigen Richter als voorzitter herkozen worden, terwijl zijn tegenstander in de partij, de afgevaardigde Schröder als zijn eventueele plaatsvervanger, bekleed zal worden met dezelfde rechten.

— De Berlijnsche brandweer heeft nu een brandspuit gekregen, waarvan de wagen met al het toebehooren, zooals kast, raderen, disselboom, enz. uit papier vervaardigd is.

Bij een duurzaamheid en weerstandsvermogen, niet minder groot dan van hout, heeft de wagen veel minder gewicht dan de tot nu gebruikelijke, wat een bijzonder groot voordeel is juist voor een voertuig, waarvan de snelste aankomst te juister tijd op de plaats van gevaar eene zaak van zoo overwegend belang mag heeten.

— Uit proeven met rookvrij kruit, te Maagdenburg genomen, is gebleken, dat elk pond van dit kruit drie- of viermaal verder draagt dan het oude en dat het kruit bij de ontploffing het kanon minder vuil maakt, terwijl loop en kogel minder sterk worden verhit.

Frankrijk. — De Hertog van Orleans is veilig en wel op Engelschen bodem aangekomen. De overtocht was nog al stormachtig, maar de jonge prins schijnt er geen hinder van gehad te hebben. Toch zag hij een beetje bleek, toen de kust in het gezicht kwam en hij van verre zijn vader en de Fransche vrienden gewaar werd, welke hem kwamen afhalen.

Zoodra de boot aan was en de loopbrug was gelegd, ijlde de graaf van Parijs zijn zoon te gemoet, drukte hem in zijn armen en zei: "Philippe, gij zijt een brave borst, ik ben trotsch op u, want gij hebt het vaderland lief, zooals men het moet liefhebben." De talrijke menigte welke het tooneel bijwoonde, juichte het levendig toe. In een naburig hotel, waar de aanwezige vrienden 's morgens in afwachting al een ontbijt gebruikt hadden, bleven nu allen twee uren lang rondom den graaf van Parijs en zijn zoon vereenigd.

's Avonds vertrokken dezen naar Londen, waar zij met ongeduld door de gravin van Parijs en princes Hélène werden verwacht. Vervolgens werd een feestmaal gehouden, waar de graaf, tusschen zijn zoon en den hertog van Luynes gezeten, dezen eenvoudigen feestdronk uitbracht:

Mijn heeren, ik breng een dubbelen feestdronk uit: den eersten op mijn zoon, om zijn schoon gedrag; den anderen op den Hertog van Luynes om zijn bewonderenswaardige trouw."

Des nachts keerden allen naar Sheen-House, het verblijf der prinselijke familie terug, waar zij de open receptie hielden voor al de vrienden uit Frankrijk die vader en zoon wenschten te groeten.

De burggraaf de la Rochefoucauld is door den graaf van Parijs belast met het zorgen voor een winterkwartier voor zijn zoon te Londen.

— De vriendschappelijke verhouding, welke zich in den laatsten tijd tusschen Frankrijk en Italië scheen te vormen, blijkt eensklaps, om onbekende redenen, geheel verdwenen te zijn.

De *Temps* verklaart tegenover de Italiaansche bladen, dat het Fransche escader zich *niet* naar Spezzia zal begeven, en dat *geene* schikking tot verandering van het bestaande toltarief tot stand is gekomen. Van haren kant weerspreekt de *Italie* bewering der Franschen bladen, dat het goede onthaal van den prins van Napels in Rusland is toe te schrijven aan den wensch, om Italië van den drievoudigen bond los te maken. De eenige oorzaak, zegt het officieuze blad, ligt in de toenadering tusschen St. Petersburg en Berlijn.

Engeland. — Zekere juffrouw Cissie Kent liet zich onlangs op een avond bij Wakefield met een valscherm uit een bootje van een luchtballon neer op een hoogte van 11,300 voet en kwam ongedeerd op den grond. Dit is de grootste val uit de lucht die tot dusver gewaagd werd.

— Op het kerkhof te Clerkenwell is een lijk opgegraven van een 35 jarige vrouw, dat in 1793 in den grond was gelegd, maar er niettemin uitzag of het eerst kortelings begraven was. Behalve de beenderen was het geheele lichaam in vetwas overgegaan, overigens was zelfs de vorm niet veranderd. Zelfs de gelaatstrekken zouden voor een bekende te herkennen zijn geweest.

Het *British Medical Journal*, dat dit feit vermeldt, ziet daarin een nieuw bewijs van den langen tijd dat lijken kunnen worden bewaard, als ze in vetwas worden omgezet.

— Een eigenaardige herinnering aan het vijftig-jarige jubilé der invoering van Postzegels in Engeland wordt door kolonel Goussand, vertegenwoordiger van Edison te Londen, voorbereid.

Hij zal aan den raad van poorteren te Londen, een phonograaf aanbieden, waarin eenige woorden gesproken zijn door de postmeesters generaal van de geheele wereld.

— Het halve eeuwfeest der postzegels wordt dit jaar in bijna alle landen gevierd. Naar aanleiding daarvan worden tal van mededeelingen omtrent dit onderwerp gedaan.

Er bestaan ongeveer 3500 verschillende soorten postzegels, plakzegels en dergelijke hieronder begrepen. De waarde der verschillende exemplaren verschilt natuurlijk naar de fraaiheid van kleur, de netheid der postzegels van den rand, en andere bijzonderheden, die door de verzamelaars op prijs worden gesteld. Er zijn echter slechts twee soorten, waarvoor de prijs van *f* 2000, drie, waarvoor de prijs van *f* 1000 wordt besteed en vijf en twintig, die met *f* 250 worden betaald. De prijs der overige postzegels wisselt af tusschen *f* 50, en de werkelijke waarde.

Over den uitvinder der postzegels wordt den laatsten tijd door de verzamelaars veel geredekaveld. Tot nu toe beschouwde men den Engelschman Rowland Hill als den uitvinder. Thans meent men echter dat een Schotsch boekdrukker James Almers die eer toekomt. In alle geval is het dan toch een onderdaan van de Koningin van Groot-Brittannië, en werden den 6n Mei 1840 te Londen de eerste postzegels gebruikt.

— Te Londen weet men te verzekeren, dat de Duitsche Keizer reeds 30 Juli in Engeland zal aankomen, om de daags daarop plaats hebbende wedrennen om den gouden beker te Goodwood bij te wonen. Eene groote wapenschouwing zal te zijner eere te Aldershot plaats vinden. De Keizer zal ook de tentoonstelling te Edimburg bezoeken en de Forthbrug bezichtigen, maar niet naar Londen komen.

Belgie. — Na de ramp te Antwerpen op 6 September 1889 vormde zich eene commissie, om zich het lot van de nagelaten betrekkingen der slachtoffers aantrekken. Deze commissie had een moeielijke taak. Er waren 123 dooden, 265 gewonden en 475 aanvragen om schadeverhoeding. Van deze laatsten werden er 368 erkend. Zij heeft thans verslag uitgebracht, en dit bevat tal van treffende bijzonderheden, waarom wij er meer uitvoering op terughopen te komen. Hoe sober en eenvoudig het verslag gesteld is, de commissie heeft het niet kunnen ontgaan, dat deze bladen een monument harer onder alle opzichten uitstekende werkzaamheid zijn. Door de liefdadigheid werd 803,942,27 frs. voor de hulpbehoevende bijeengebracht.

Spanje. — De Senaat heeft de begrooting voor Cuba en Porto-Rico aangenomen.

Rusland. — De dagbladen maken melding van groote branden. De zwaarste verliezen aan menschenlevens zijn daarbij geleden in de oeralische nijverheids-districten. De ijzerfabrieken van Ufaleisk en Newjansk benevens een duizendtal woonhuizen, vier scholen, drie kerken, drie hospitalen, een magazijn, enz. zijn in de asch gelegd. Veertig personen zijn in de vlammen omgekomen, en circa 18,000 zijn van huisvesting beroofd.

— Te Beyletti, district Versky, is door onbekenden, blijkbaar nihilisten, uit een particulier magazijn van ammunitie ruim 200 pond dynamiet en ongeveer 400 patronen gestolen. De politie zoekt tevergeefs naar de daders en bewaakt ten strengste het Keizerlijk paleis te St. Petersburg.

Turkije. — De Turksche overheden hebben op het eilandje Djuda, dat in de onmiddelijke nabijheid van den berg Athos is gelegen, een aanzienlijken munitie-voorraad ontdekt. In de keldergewelven van een klein buitentje werden niet minder dan 400 kisten buskruit en 26 kisten dynamiet gevonden. Hoewel het huisje er uiterlijk recht onnoozelijk uitzag, bleek het inwendig zeer zwaar geconstrueerd en geheel tot kruitmagazijn ingericht. Waarschijnlijk heeft men te doen met een bergplaats van het schismatieke klooster op den berg Athos, dat, zooals men weet, feitelijk eene geheime Russische vesting is.

Oostenrijk. — Te Pistijan zijn zes menschen door den bliksem gedood. Gedurende een hevig onweder schuilden daar twintig personen onder een grooten boom, toen de bliksem in den reus sloeg en zes hunner doodde en twee andere verwonde.

Amerika. Met de Stoomboot *Maasdam* kwamen eenige tijd geleden onder de 600 reizigers ook 12 timmerlieden van Rotterdam, met bestemming naar Chicago, ten einde de plaats der werkstakers, die het werk toen hervat hadden, in te nemen. Of zij al of niet mochten landen, werd door de autoriteiten in overweging genomen, die echter tegen de landing beslisten, waarop zij den volgenden dag per Stoomboot "Amsterdam" zijn terug gezonden.

—Op verschillende punten der Vereenigde Staten hebben hevige stormen gewoed, die groote ongelukken veroorzaakt hebben. Het dorp Bardshaw is geheel vernield; zes personen zijn omgekomen, en verscheidene gekwest.

— Te Mansfeld is de bliksem in een kruitfabriek geslagen, waardoor een vreeselijke ontploffing ontstond. Er waren twee dooden en verscheiden gewonden. In Wisconsin, Jowa en Ohio, vooral in de westelijke streken der Vereenigde Staten, is de schade zeer groot en de ongelukken talrijk.

— Een nieuwe hongervirtuoos zekere Thomas Lutton, die al zijn voorgangers overtreffen zou, was onlangs te Dubuque in Thuwa opgestaan.

Dit is den man ook gelukt. Niet minder dan 95 dagen heeft hij het uitgehouden, maar nu is hij ook gestorven. Maag en ingewanden waren verlamd, zoodat hij niets meer eten kon en hij leven nog slechts een korten tijd kon rekken met spuitwater.

— Eene vrome protestantsche dame, mejuffrouw Caroline Donohan van Baltimore, heeft bij testament een som van 60,000 franks nagelaten, waarvan de intrest jaarlijks aan den aartsbisschop dier stad en aan zijn opvolgers moest geschonken worden voor de opleiding van jongelieden, die zich voor het H. Priesterschap voorbereiden.

— Men verwacht dat de wet tot aankoop en aanmunting van zilver, welke door het Huis van Afgevaardigden is aangenomen, door den Senaat zal worden gewijzigd. Het is echter nog niet mogelijk te zeggen waarin deze wijziging zal bestaan.

— Het tolbestuur der Vereenigde Staten heeft, naar men beweert, een wijdvertakt komplot ontdekt onder de officieren, hofmeesters en hofmeesteressen op transatlantische stoombooten, om gemaakte kleederen, meubelen en andere zwaar belaste artikelen tolvrij in de Unie binnen te smokkelen. Vijf à zes groote stoombootlijnen moeten in dit jarenlange smokkelstelsel betrokken zijn: verscheiden bevelen tot aanhouding zijn uitgevaardigd, en de aankomende stoombooten worden streng doorzocht.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 5 di Julio.

New-York. — Ultima noticia di San Salvador ta bisa koe na momento koe tabatin un baile na cas di Presidente, General Ezeta a yega fó di Santa Ana coe 600 homber, i el a exihí, pa general Menendez deponé mando. General Martinez a mata general Maral.

Partidarionan di Ezeta a toema cuartelnan; 23 homber a moeri den lucha.

Nan ta sigurá koe general Menendez a moeri su manecé di maloe di corazón.

Ezeta koe tabata proclamá presidente provisorio, a nombrá ministronan nobo, ma dos dia despues general Guirola a toema presidencia. Tera ta trankilo.

Madrid. — *Gaceta* a publicá un decreto koe ta establecé un bolsa (beurs) oficial na Havana.

Gobierno di Roma a manda pa via di telégrafo bai bisa su ministro na Madrid koe no tin caso di cólera na Italia. Tabatin algun caso nobo na Gandia i Jativa, provincianan di Valencia.

Havana. — Di acuerdo coe Concejo superior di sanidad, gobernador general di isla a disponé koe toer barcoe koe yega di Valencia mester ta examiná. E medida ayí tabata comunicá na toer gobernador di provincianan di isla afin koe nan resguarda nan contra cólera.

Berlin. — Di vuelta di Noruega, emperador ta bai Kiel bai visita flota alemana.

Tin rumor ta circulá koe general Verdi du Vernois a presentá su demisión como ministro di guerra. General Wittich lo ta su sucesor.

Londres. — Cartanan di Rio Janeiro ta bisa koe asamblea constituyente lo reuní dia 15 Noviembre pa elihí presidente.

Paris. — Un diputación a dirihiéle cera ministro di comercio, pidiendo él cumplimiento dje lei riba importación di manteca americana. Ministro a contestá koe gobierno no tin intención di troca su conducta actual coe gobierno americano, ma si ta cos e lei Mackinley sali sancioná, anto situación comercial dje dos teranan lo sufri cambio.

Senado a aprobá e derecho di tres franc riba maisji.

Londres. — Nan a caba di firmá e tratado anglo-alemán; confirmación di parlamento ta spera.

Gobierno inglés a toema na consideración e proposicionnan koe gobierno di Venezuela a haci riba e asunto di frontera.

Santiago de Cuba. — Consulnan estranhero a hiza awe nan bandera, riba pidimento di Consul Venezolano, pa celebrá aniversario di independencia di Venezuela.

Recibí dia 10 di Julio.

Orkaannan pisá koe a pasa na cercanianan di Paris, a causá grandi danjo na cosecha.

Gobierno turco a exigí di Inglaterra di tihá un término pa él desocupá Egipto.

Madrid. — Hinter *Corps diplomatique* di Spanja cerca gobiernonan estranhero lo ta trocá.

Duque di Mandas ta nombrá embahador na Paris.

Concejo di ministro a negá di concedé demisión na Gobernador general di Cuba, ma nan ta keré koe lo él no halá su petición atrás.

Di 50 caso nobo di cólera na provincia Valencia, 30 tabata mortal.

Londres. — Empleadonan di policia a poné trabao abao. Casnan di comercio i bankinan ta vigilá pa nan mes empleadonan.

Un primo di príncipe di Montenegro ta asesiná.

Nan ta papia di transaccionnan den China i Estados-Unidos pa haya un gran capital koe tin di mester, pa traha un ferrocarril estratégico na imperio celeste.

Recibí antayera nochi.

Paris. Julio 10. — Eyraud, e asesino di Gouffé, a confesá su crimen, i él a declará na mes tempoe koe Gabrielle Bompard tabata su cómplice.

Segun nan ta sigurá, tin un partido formá pa tumbá ministro Freycinet. Nan ta haya koe él ta inclina muchoe tantoe pa banda di partido di derecho. Gefenan dje partido, segun nan ta bisa, ta Floquet, Brisson i Clemenceau.

Estado di salud di Papa ta inspirá temor.

Londres. 10. — Noticianan di Turquia ta anuncia koe den armenio i muselmannan ta reiná un grandi desamistad.

Courantnan a coeminsa ta ataca ex rey di Servia. Nan ta considera su presencia na Bulgaria como peligrosa.

Den circulonan diplomático nan tin pa sigur koe Inglaterra lo cedé Francia un isla na India occidental, pa compensación dje derechonan francés riba Newfoundland, si ta cos Francia kier desisti dje derechonan. També nan ta bisa koe Inglaterra lo reconocé derechonan di Italia riba Souakin.

New-York. 10.—Noticia di Méjico ta participá koe president di San Salvador a moeri envenená.

Guatemala ta protestá contra intervención di Ezeta i ta pidi apoyo di Méjico.

Tin noticia di Washington koe ministro Blaine ta pidi subsidio pa e barcoenan, koe ta navegá na América central i meridional.

Havana. 10.-General Chinchilla a bolbé pidi su demisión.

VERSCHEIDENHEDEN.

Het gebeurt dikwijls dat iemand bij het aansteken van een sigaar begint te hoesten. Raadzaam is het, om, nadat het puntje van de sigaar is afgesneden, vóór het aansteken het andere einde van de sigaar in den mond te steken, en er doorheen te blazen; zoodoende worden allen kleine tabakdeeltjes en stof, binnen de sigaar, daaruit verwijderd. Die kleine tabakdeeltjes geraken in de keel, hetgeen niet alleen hinderlijk, maar ook schadelijk is. Menigeen heeft dit ondervonden, terwijl hij vermeende, dit aan de den ingezogen rook te moeten toeschrijven.

— Een Parijsch koetsier vond eenige dagen geleden in zijn rijtuig 40 pakjes, die wit poeder in hielden, hetwelk hij meende dat dynamiet was. Plotseling schoot hem te binnen, dat hij iemand naar een apotheker op den boulevard Voltaire had gereden. Terstond daarheen. De apotheker herkende de pakjes niet, doch gaf den koetsier den raad voorzichtig met de pakjes te zijn, daar zij wel eens een ontplofbare stof konden bevatten. Daar dacht de koetsier aan den 1en Mei! Als het eens helsche machines waren, waarmede men Parijs in de lucht wilde laten vliegen, wie weet, — het angstzweet breekt hem uit. Langzaam over de kleine steentjes rijdende, om toch vooral alle schokken te vermijden, begaf hij zich met zijn vondst naar Saint Thomas D'Aquin, waar hij den commissaris van politie de pakjes ter hand stelde.

Maar de commissaris wilde nergens van weten; zij waren niet in zijn wijk gevonden, dus hij bemoeide er zich niet mee — de commissaris in de rue de la Roquette zou ze wel in ontvangst nemen; tot diens gebied behoorde het. En inderdaad, de heer Leygoniet, commissaris van politie in genoemde wijk, nam de pakjes in ontvangst. Onmiddellijk werd naar de prefectuur en de artillerie-directie geseind, en een transportwagen gerequireerd. Van de prefectuur werd het eerst om de geheimzinnige pakjes gezonden. En toen korten tijd daarna een geëscorteerde transportwagen kwam aanhollen, was het witte poeder reeds door den directeur van het stedelijke laboratorium onderzocht........ het was kwikbichlorure!

— Een jaar of zes geleden overleed te Warschau een vermogend man, die zijn erfgenamen leelijk gefopt heeft. Hij liet een testament na, dat niet vóór den 1en Maart 1885 geopend mocht worden. Bij de opening op dien dag vond men een verzegeld omslag met het opschrift, dat dit eerst 14 April 1886 mocht geopend worden, en op dien datum werd men weer verwezen naar April 1890. Dezer dagen werd eindelijk het laatste omslag van het Uilenspiegel-testament opengebroken, en nu las men.... dat het vermogen van den erflater (ƒ 125,000) in een bank interest op interest is belegd en in 1910 onder de dan nog levende erfgenamen verdeeld moet worden.

De uitzet van aartshertogin Marie Valerie. Honderden dames uit Weenen brachten de vorige maand een bezoek aan den Hofburg, aldaar, om den uitzet van aartshertogin Marie Valerie in oogenschouw te nemen.

Niet minder dan vier salons waren met al het schoons gevuld, terwijl in een vijfde vertrek de huwelijksgeschenken werden tentoongesteld, waaronder zich schitterende diamanten, parures, gouden en zilveren serviezen, enz. bevinden.

De theatrofoon heeft deze week te Parijs voor het eerst gewerkt.

Men behoeft in dit vernuftig uitgevonden toestel slechts 50 centimes te werpen, en onmiddellijk is men in verbinding met een opera of concertgebouw. De illusie is zoo volmaakt, dat als men de oogen sluit, men werkelijk meent zich in het gebouw te bevinden, waar de uitvoering plaats heeft. De aanleg van een volledig net, waardoor de theatrofonen met de voornaamste theaters verbonden worden, zal weldra gereed zijn. Het nieuwe toestel zal in de voornaamste clubs, hotels en restaurants worden geplaatst.

De toestellen in de vestibule van het théâtre des Nouveautés zijn reeds in werking. Op weinige na zullen de uitvoeringen in alle groote Parijsche theatres gehoord kunnen worden, en reeds is er sprake van, dat men door het toestel in vijf minuten zal kunnen vernemen, wat overdag en des avonds is voorgevallen.

Keizerin Eugenie heeft een kostbaar kleinood besteld, dat zij aan keizerin Frederik wenscht te overhandigen. Het is een fraai matzilveren medaillon, met het wapen van Montyo in email, rijk versierd met robijnen, smaragden en turkoozen. Het medaillon zal een haarlok van de Keizerin bevatten.

Een oudachtig heer, blijkbaar een liefhebber van statistieke opgaven, maar met een zeer vriendelijk gezicht, keek aandachtig om zich heen en sprak toen een heer aan, die op den Dam te Amsterdam bij een tramwagen stond. "Neem mij niet kwalijk, mijnheer, maar hebt u ook een tientje laten vallen?" en te zelfder tijd liet hij hem het goudstukje zien.

De heer keek er een oogenblik naar en doorzocht toen onsteld en haastig zijn zakken. "Bewaar me, ja!" sprak hij toen, "en ik zou het niet eens bemerkt hebben." En hij stak zijn hand uit, om het geld in ontvangst te nemen.

De oude heer nam een notitieboekje uit zijn zak en zeide: "Dat dacht ik al". Toen schreef hij den naam en het adres van den verliezer op, stak het tientje in zijn zak en ging heen.

"Hoe nu?" sprak de ander, "krijg ik mijn geld niet terug?"

"Ik hoop van ja," was het antwoord, "maar niet van mij, want ik heb niets gevonden. Het viel mij echter op, dat er in zoo'n groote stad veel geld verloren moet worden, en ik had gelijk. U is nu al de een-en-dertigste, die vanochtend een tientje heeft verloren."

Een practisch gebruik wordt in Amerika van de phonograaf gemaakt door handelshuizen en bankiers.

Wanneer de kassier een som gelds ontvangen heeft, spreekt hij het bedrag in de phonograaf uit; de patroon heeft dan niets te doen, dan de phonograaf afterollen en de bedragen op te tellen, er kan zoodoende een gemakkelijker toezicht houden op de handeling van den kassier. Deze vinding is van den Amerikaan Patrick Ergan.

BEVALLEN VAN EEN ZOON,

Johanna F. Siberie,

ECHTGENOOTE VAN

Isidor Y. Hellburg.

Curaçao, den 11 Juli 1890.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO.

Doet "Ptº España (Trinidad) aan, om passagiers en mails aan wal te plaatsen en in te nemen.

1890.	Philadelphia		Venezuela.		Caracas.		Philadelphia		Venezuel.		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	April	30	Mei	10	Mei	22	Juni	3	Juni	14	Juni	26
Komt aan te CURAÇAO	Mei	7	„	16	„	28	„	10	„	20	Juli	2
Vertrekt van „	„	8	„	17	„	29	„	11	„	21	„	3
Komt aan te PTO. CABELLO	„	9	„	18	„	30	„	12	„	22	„	4
Vertrekt van „	„	9	„	19	„	30	„	12	„	23	„	4
Komt aan te LA GUAYRA..	„	10	„	20	„	31	„	13	„	24	„	5
Vertrekt van „ ..	„	14	„	24	Juni	6	„	17	„	28	„	12
Komt aan te PTO. CABELLO	„	15	„	25	„	7	„	18	„	29	„	13
Vertrekt van „	„	15	„	26	„	7	„	18	„	30	„	14
Komt aan te CURAÇAO	„	16	„	27	„	8	„	19	Juli	1	„	15
Vertrekt van „	„	17	„	28	„	10	„	20	„	2	„	16
doet LA GUAYRA aan	„	18	„	29	„	11	„	21	„	3	„	17
doet PORT SPAIN aan		*	„	30	„	12		*	„	4	„	18
Komt aan te NEW-YORK..	„	25	Juni	5	„	18	„	28	„	10	„	24

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....		8	Mei	18	Mei	28	Juni	11	Juni	21	Juli	4
Komt aan te MARACAIBO....		9		19		29		12		22		4
Vertrekt van "		15		27	Juni	8		18		30		13
Komt aan te CURAÇAO......		16		28		9		19	Juli	1		15

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Mei	8	Mei	18	Mei	28	Juni	11	Juni	21	Juli	3
Komt aan te CORO.......		9		19		29		12		22		4
Vertrekt van „		15		27	Juni	8		18		30		14
Komt aan te CURAÇAO....		16		28		9		19	Juli	1		15

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

De passagiers die op den 22 Mei, en 3 en den 26 Juni uit New-York naar Ptº España vertrekken, zullen op Curaçao overschepen en acht dagen daarna de plaats hunner bestemming bereiken.

* Het Stoomschip *Philadelphia* zal Pto. España niet aan doen.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten op Curaçao.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.